

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΣΤΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1935

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΧΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΤΩΝ
ΣΤΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΛΑΜΠΡΩΝ

Εἰς τὴν εὐλαβῆ μνήμην τοῦ ἀοιδίου καθηγητοῦ μου Σπυρίδωνος Λάμπρου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως ἀναμνηστικοῦ τόμου, θὰ ἤθελον ν' ἀφιερῶσω καὶ ἐγώ, ταπεινὸς μαθητὴς του ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐρευνῇ, ὅλον τὸν θαυμασμόν μου, τὸν ὅποιον πάντοτέ μοι ἐνέπνευσαν ἡ εὐγενὴς ψυχὴ, ἡ πολυσχιδῆς δρᾶσις καὶ τὸ μνημειῶδες, φωτεινόν, ἐπιστημονικόν του ἔργον. Ἄλλ' ἔλλιπὴς τὰς δυνάμεις πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ τοιούτου μου θαυμασμοῦ, καταθέτω ὀλίγας μόνον γραμμάς, αἱ ὁποῖαι καὶ σχετικαὶ πρὸς ἐν τῶν πεδίων, τὰ ὁποῖα τόσῳ ἐπιμελῶς ἐκαλλιέργησεν ὁ ἀκαταπόνητος ἐκεῖνος τοῦ πνεύματος ἐργάτης καὶ εἰς τὴν τετιμημένην τῶν Λάμπρων οἰκογένειαν ἀφορῶσαι, εὐπρόσδεκτοι, νομίζω, θὰ ἦσαν παρὰ τῆς μεγάλης ψυχῆς τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός.

Ἐξ ὧν εἶνε γνωστὰ, τοῦλάχιστον εἰς ἐμέ, περὶ τῶν πατέρων τοῦ ἀλήστου μνήμης Σπυρίδωνος Λάμπρου, τούτων ἀρχαιότερος φέρεται ὁ Ἰωάννης Λάμπρος ἀπαγχονισθεὶς μετ' ἄλλων προκρίτων ὑπὸ τῶν Τούρκων τὸ 1821, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ χήρα παραλαβοῦσα νήπιον τὸν Παῦλον Λάμπρον, πατέρα τοῦ τιμωμένου Σπυρίδωνος, κατέφυγεν εἰς Κέρκυραν.

Ἄλλὰ τίνες ἦσαν οἱ πρὸ τοῦ Ἰωάννου τούτου Λάμπροι;

Ἡ λίαν τιμητικὴ δι' ἐμὲ πρόσκλησις τῆς σεβαστῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως συμμετάσχῃ τῆς συνεργασίας τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου ἀναμνηστικοῦ τεύχους, συνέπεσε, κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν, πρὸς τὰς τελευταίως ἐν τῷ Ἀρχειοφυλακείῳ Ζακύνθου ἐρεύνας μου, αἱ ὁποῖαι ἔφερον εἰς φῶς μίαν οἰκογένειαν Λάμπρων, ἡ ὁποία διὰ τὴν σύμπτωσιν ἐνίων ὀνομάτων ἐκείνης πρὸς τὰ γνωστὰ ὀνόματα τῆς οἰκογενείας τῶν Λάμπρων, μὲ ἄγει νὰ πιστεύσω, ὅτι εἶνε ἡ αὐτὴ οἰκογένεια, ἣτις ἄγνωστον πότε καὶ διὰ ποίους λόγους εἶχε ζητήσῃ καταφύγιον εἰς Ζάκυνθον.

Δὲν μοι ἐδόθη καιρὸς νὰ ἐρευνήσω διάφορα ἔγγραφα τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ τέλος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος διὰ τὴν ἐν Ζάκυνθῳ οἰκογένειαν τῶν Λάμπρων, ἀπαντῶ οὐχ ἦττον τὸν Παναγιώτην Λάμπρον τοῦ Μιχαὴλ ἐν ἔτει 1728 συντάσσοντα κατ' ἐπανάληψιν τὴν διαθήκην του, διὰ τῆς τελευταίας τῶν ὁποίων ἐπέσκηπτε, τῇ 27 Φεβρουαρίου 1752, νὰ ταφῆ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὅπου καὶ ὁ πατήρ του, νὰ δοθῶσι — πλὴν ἄλλων δωρεῶν εἰς ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα — 100 ρεάλια δι' ἐξαγορὰν ἐνὸς ζακυνθίου αἰχμαλώτου καὶ ἕτερα 100 διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τεσσάρων πτωχῶν ζακυνθίων νεανίδων.

Ἐκ τῶν διαφόρων διαθηκῶν τοῦ αὐτοῦ Παναγιώτου Λάμπρου, ἀποθανόντος τῇ 5 Ἰουνίου 1752, καὶ ἐξ ἄλλων ἐγγράφων γίνεται γνωστόν, ὅτι ὁ Μιχαὴλ Λάμπρος, πλὴν τοῦ ἄνω Παναγιώτου, εἶχε καὶ ἄλλα τρία τέκνα τοὺς Σταμάτιον, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς Λάμπρος ηὔρισκετο εἰς Ρούμελην, τῷ 1742, τὸν Εὐστάθιον καὶ τὸν Ἀθανάσιον, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς Παῦλος διέμενεν ἐν Κορίνθῳ.

Ἔχομεν ἐντεῦθεν τοὺς Μιχαήλ καὶ Παῦλον, ὀνόματα ταῦτα ἀπαντῶνται καὶ ἐν τῇ οἰκογένειᾳ τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Λάμπρου, τὸν πατέρα του δῆλον ὅτι Παῦλον, υἱὸν Ἰωάννου καὶ τὸν ἀδελφόν του Μιχαήλ.

Ἐπολείπεται ἤδη ἐν μόνον κενόν.

Πῶς ἐκαλεῖτο ὁ πατήρ τοῦ Ἰωάννου, πατὴρ τοῦ Παύλου καὶ πάππου τοῦ Σπυρίδωνος;

Ἄν ἐκ τῶν περαιτέρω ἐρευνῶν ἀχθῆ εἰς φῶς, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Παύλου, υἱοῦ Ἀθανασίου ἐκαλεῖτο Ἰωάννης, ἢ ὅτι ὁ πατήρ τοῦ Ἰωάννου, πάππου τοῦ Σπυρίδωνος ἐκαλεῖτο Παῦλος, θὰ δυνηθῶμεν τότε νὰ σχηματίσωμεν τὸ γενεαλογικὸν δένδρον τοῦ οἴκου τῶν Λάμπρων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, ἂν μὴ καὶ προγενεστέρως, τοῦ ἸΗ' αἰῶνος.

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ πάντοτε εὐγενὴς ψυχὴ τοῦ πολυτίμου εἰς μνήμην Σπυρίδωνος Λάμπρου θὰ ὑποβοηθήσῃ καὶ ἐν προκειμένῳ τὰς ἐρεῦνας μου.